

Gældende lov.

end et år, indrømmes lønmodtagerfradraget med 125 kr. for hver kalendermåned, hvis begyndelse ligger inden for den nævnte periode, dog højst med 20 pct. af lønindtægten.

Stk. 2. Såfremt den skattepligtige godtgør, at de af ham afholdte udgifter af den i ligningslovens § 9, stk. 1, nævnte art og de fradrag, der tilkommer ham for udgifter til befordring, faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring, tilsammen overstiger lønmodtagerfradraget, indrømmes der ham i stedet det således godtgjorte større fradrag. Bestemmelsen i ligningslovens § 9, stk. 1, 3. pkt., finder herved tilsvarende anvendelse.

11 B.

§ 25. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indrømmes der personer, som er selvstændigt skattepligtige efter § 1, et fast fradrag (standardfradrag) af den i stk. 2 angivne størrelse. Standardfradrag indrømmes dog ikke, hvor den skattepligtige selv eller personer, med hvem han sambeskattes, i det pågældende indkomstår har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Standardfradraget træder i stedet for de den skattepligtige ved indkomstopgørelsen tilkommende fradrag bortset fra det i § 24, stk. 1, nævnte faste lønmodtagerfradrag, det i § 47 nævnte fradrag for egne pensionsbidrag m. v., fradrag for underskud på fast ejendom, fradrag for underholdsbidrag og andre aftægts- og underholdsydelse.

Lovforslaget.

stk. 1 a, for udgifter til arbejdsløshedsforsikring.

Stk. 2. Lønmodtagerfradraget udgør 1.500 kr., dog højst 20 pct. af lønindtægten. Omfatter indkomstansættelsen en kortere periode end et år, er fradraget 125 kr. for hver kalendermåned, hvis begyndelse ligger inden for den nævnte periode, dog højst 20 pct. af lønindtægten.

Stk. 3. Der kan ikke beregnes lønmodtagerfradrag for særlige honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f. eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det vederlag, der tilkommer folketingets medlemmer.

Stk. 4. Beløb, der af en arbejdsgiver udbetales lønmodtageren som godtgørelse for udgifter, der påføres ham som følge af arbejdets udførelse, skal medregnes i lønindtægten ved beregningen af lønmodtagerfradraget. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d. Anden godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen medregnes ikke ved beregningen i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af lønmodtagerens merudgifter ved rejsen.

11 B. § 25 affattes således:

„**§ 25.** Hvis den skattepligtige godtgør, at de fradrag, som lønmodtagerfradraget efter § 24 træder i stedet for, tilsammen udgør et større beløb end lønmodtagerfradraget, kan dette større beløb fradrages.“